

יצחק מרדכי הכהן רובין הר נוף ירושלים תובב"א

ערב יום הכיפורים תשפ"א

הלכות נצרכות ליום הכיפורים

המתפלל ביחיד האם אומר עשרה וידויים – איתא ביומא דף פ"ז ע"ב ת"ר מצות וידוי ערב יוהכ"פ עם השיכה, אבל אמרו חכמים יתודה קודם שיאכל, ואע"פ שהתודה ערבית יתודה שחרית מוסף מנחה ונעילה. ועיין טור סי' תר"כ שמתודים עשרה וידויים כנגד י' פעמים שמזכיר כהן גדול את השם ביוהכ"פ. ועיין מחצית השקל שם ובשעה"צ ס"ק ג', ומשמע שאמירת י' וידויים הם כשמתפללים בציבור ויש חזרת הש"ץ, אבל המתפלל ביחיד אומר רק את הוידויים שעל סדר תפילתו.

יזכור למתפלל ביחיד – המתפלל ביחיד אומר יזכור.

שיעור אכילה [שינוי בגודל קופסאות הגפרורים] – שיעור אכילה לנצרכים לאכול לשיעורין הוא 30 סמ"ק כל 9 דק' [במשך השנים היתה רגילות אצל המורים לומר לשואלים שבקופסת גפרורים המצויה בא"י יש נפח של 25 סמ"ק, אך יש לידע שבתקופה האחרונה נתקטנו השיעורים של קופסאות הגפרורים המצויים ויש שהן בשיעור של פחות מ- 20 סמ"ק].

התחברות לאינפוזיה מערב יוהכ"פ – חולה הצריך לשתות ביוהכ"פ אינו צריך להתחבר לאינפוזיה מערב יוהכ"פ, וראה מכתב גדולי ההוראה זצ"ל המצ"ב.

שתיית מים מרים לחולה – חולה הצריך לשתות ביום הכיפורים, יכול לשתות משקים הראויים לשתיה, הן מי שותה לשיעורין וכ"ש מי שצריך לשתות כרגילותו. שלא מציינו בפוסקים שהטריחו על החולה לשתות מים מרים, ובפרט שיש לחוש שמחמת המרירות ימנע ולא ישתה.

אלא שבמקרים בהם אין האדם חולה אלא שחוששים שלא יחלה וכגון מי שיש לו אבנים בכליות וחוסר שתיה עלול להביאו לידי התקף כליות [שהוא חשש פיקו"נ] וכן הנצרך לבלוע תרופה וכדומה, אם יכול לשתות מים מרים הרי זה קיל טפי מאשר לשתות לשיעורין [דשתיה לשיעורין יש בה איסור תורה, ואילו השותה מים מרים הוי שתיה שלא כדרך שאסורה מדרבנן]. וכששותה משקים מרים יכול לשתות בפעם אחת כפי צרכו.

איסור הזות אהל בשבת ויום טוב – אהלים שיש להם גג בלי מחיצות אין להזיזם ממקום למקום [אפילו במקום שאין חשש הוצאה], דיש בזה משום איסור עשיית אהל. ואף שהאהל פרום על גבי הכולנסאות, מ"מ העברת אהל כזה ממקום למקום נחשבת עשיית אהל במקום החדש.

יצחק מרדכי הכהן רובין הר נוף ירושלים תובב"א

בס"ד, מוצש"ק ניצבים וילך תשנ"ט

לכבוד
מו"ר מרן עמוד ההוראה
הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר שליט"א
רב אב"ד ור"מ זכרון מאיר
בני ברק

אחדשה"ט,

צר לי שאני מטריח את מרן שליט"א בימים אלו של תפילה ותחנונים וביודעי את העול הכבד המשתרג על
כתפיו, מ"מ כיון ששאלה זו נוגעת לכלל לא נמנעתי מלהציגה לפני הדר"ג שליט"א.

המדובר בשאלה הישנה והמפורסמת בענין חולה הזקוק לשתייה ביוהכ"פ האם יש לו להעדיף שתיה ע"י
אינפוזיה על פני שתיה בשיעורין או שתיה כדרכה. ודנו בזה הפוסקים שלפנינו, והשאלה מתחלקת לב' חלקים:
א. מהי חובת ההשתדלות המוטלת על אדם כדי להמנע מאכילה באופן שהוא פקו"נ המתיר לו אכילה.
ב. האם יש בזה מידת חסידות.

והנה בשנה האחרונה פנו אלי כמה מורי הוראות ואברכים מפעה"ק ירושלים ששמעו הוראות סותרות בדבר,
שיש שנקטו להעדיף אינפוזיה אם הדבר אפשרי על פני שתיה לשיעורין, ובקשוני לברר דעת גדולי ישראל, עד
כמה חובה על האדם לטרוח להדר בזה.

והנה מידי שנה אני נוהג לענות על שאלות בעניני יוהכ"פ בנוכחות רופא מומחה [כנהוג אצל מרן שליט"א]
וכשמעו הרופא על כך שרבים רוצים להדר ולהשתמש באינפוזיה, העלה חשש שהדבר יכול לגרום לסיכונים
ולסיכונים אצל חלק מהאנשים ושעל גדולי ההוראה ליתן על כך את הדעת. ומצ"ב ב' חוות דעת של ב' רופאים
מומחים שהם בבחינת חכים ורבי ויר"ש.

ועל כן נפשי בשאלתי מה עלי להורות לשואלים, האם יש עליהם להשתדל בזה, ועד כמה. וכן האם יש בזה מידת
חסידות, וכפי שזכור לי מהמקובל בבית ההוראה על פי הוראת מרן שליט"א שאין צורך להשתמש באינפוזיה.

גם שמעתי בשם דו"ז הגרש"ז אויערבאך זצ"ל שהתבטא בענין זה שאין ענין לעשות מעשים שהם שלא כדרך
הטבע.

ולא הארכתי במו"מ ההלכתי בזה, והריני מצ"ב העתק מתשובות הפוסקים שדנו בזה.
וע"ז בעה"ח בברכת כוח"ט בסשצ"ג
ביקרא דאורייתא תלמידו
יצחק מרדכי הכהן רובין

תשובת הגר"נ קרליץ שליט"א

תשובת הגר"ש ואזנר שליט"א

ב"ה
קבלתי מכתבו ואומר בעניי כי כאשר כתב לי בשם דודו
הגאון האמיתי הגרש"ז זי"ע כן ביארתי בתשובה אחת בכ"י,
שאין חייב לא מצד ההלכה ולא מצד חומרא לעשות
אינפוזיא ביוה"כ. והריני דושי"ת בברכת כוח"ט בס' של
צדיקים מצפה לרחמי ה'

הרי מודבר בחולה שיש בו סכנה וכיון שמותר לו
לאכול חייב לאכול ואין לו לעשות מה שלא עושים
בחול.

ש.י. ניסים

שמואל הלוי ואזנר